Ч. 180. Пятниця 26 (13) серпня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Сесия соймові. — Пос. Ебенгох о подорожи дра Кербера до Галичини. — Відносини на Балкані. — Анґлійці в Тибеті. — Російско-японьска війна.)

Як зачувати має буковиньский сойм зібрати ся на головну сесию межи 20 а 23 вересня. Здає ся, що більше менше в тій самій порі розпічне свої наради і галицкий сойм. Сими днями має вже бути оголошене іменоване бар. Юрия Василька маршалком краевим а посла проф. Смаль Стоцкого віцемаршалком на Буковині.

Подорож президента міністрів дра Кербера стала ся загадкою для Німців, котрі всілякими способами старають ся єї виясниити. Віденьскі ґазети звертають тепер увагу на то, що в сій справі написав маршалок горішної Австриї др. Ебенгох в „Linzer-Volksblatt“. Він старає ся виказати, що подорож президента міністрів має передовсім на ціли познакомити єго о скілько лиш можна основно зі скомплікованою адміністрациєю сего найбільшого краю коронного. Позаяк президент міністрів приїздить також і яко міністер справ внутрішних і яко міністер справедливости то подорож єго набирає також по части і характеру політичного, якого она первістно певно не мала мати. Коли же би она мала якісь наслідки політичні, то був би то хиба лиш щасливий случай. Статуя кінчить ся словами: Що нині у внутрішній політиці австрийскій єсть найважнійше, то воскрешене палати послів із смерти до житя. Отже коли би при галицкій подорожи забрала голос і політика, то відносило би ся се до зроблення парляменту здібним до роботи. Коло польске єсть так важним чинником в палаті послів, що без него трудно подумати собі правлїне. З ходом часу відносини межи колом польским а дром Кербером не завсїгди були однакові. Отже коли би подорож президента міністрів мала завести в тих відносинах не конче сприяючих проґрамі президента міністрів якусь поправу, то треба би се лиш повитати.

Берлиньский „Lokal-Anzeiger“ подає вельми характеристичну розмову з командантом межинародної жандармериї в Македониї, ґен. Емілїо Деджіорджіс. Як звістно репрезентанти обох союзних держав Росиї і Австро-Угорщини зажадали від Порти збільшення числа жандармериї а Порта тому рішучо спротивила ся. З того настав спір межи репрезентантами тих держав а Портою. Кореспондент згаданої ґазети спитав отже сими днями ґен. Деджіорджіса, чи він ще й тепер як давнійше єсть того погляду, що мале число заграничних офіцирів, висланe до Туреччини, вистане зовсім на переведене реформ, позаяк мале число можна лїпше під'учити як велике. На то відповів Деджіорджіс, що він ще й тепер того самого погляду. — Отже то не від вас — казав кореспондент дальше — вийшла гадка збільшити число офіцирів від жандармериї? Ходить чутка, що того домагав ся француский полковник Верацов Сересї. — Можу вас увірити — відповів ґенерал — що на тім нема ані слова правди; противно він предкладав лиш одного офіцира до тутешної жандармскої школи. — Для султана мало то жадане держав бути великою несподіванкою і він тому спротивив ся? — розвідував ся кореспондент дальше. — Я можу додати, що то жадане було й для мене несподіванкою і я не знав о тім перед тим нічого.

З Лясси доносять до Льондону під датою 17 с. м., що переговори з Тибетанцями поступають успішно наперед. Тибетанці випустили з неволї двох анґлійских підданих, котрих держали у вязници майже через цілий рік; они кажуть, що не знають де Далаї Лляма по-

6)

В КРАЮ ДАЛЯЇ-ЛЯМИ.

(Після Веґенера, Свен-Гедіна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Тибетанці не явили ся о назначеній порі і прийшли аж о 4 годині. Чи они зробили то умисне, чи длятого, що — як они оправдували ся — не зрозуміли докладно, коли мають прийти, сего не знати. Полковник Єнґгисбинд заявив тоді, що він не думає вести переговорів доти, доки тибетаньске військo буде стояти в кріпости. Крім того мусять ще Тибетанці уступити ся з гірских переходів Кароля, Юнґля і Донґце на дорозї до Лясси. Тибетаньскі представителї можуть задержати для своєї охорони відповідну скількість війска, лиш оно не сьміє стояти в кріпости; аж коли єго жаданя будуть сповнені, зможуть розпочати ся дальші переговори. На всякий случай тибетаньске військo мусить до 5 липня уступити ся з кріпости, бо він не думає вести переговорів під наставленими на него пушками. На то не дали Тибетанці ніякої рішучої відповіди, лиш заявили, що они возьмуть сї жаданя полковника під розвагу.

Назначений речинець минув і Анґлійці взяли ся здобувати кріпость. Тибетанці ставили лиш слабий опір і остаточно втекли, а Анґлійці вивісили тогди на здобутій кріпости анґлійску хоругов. З війском щезли й відпоручники тибетаньского правительства і з'явили ся знову аж тоді, коли анґлійска кольонна перейшла через гірский перехід Кароля і дійшла до місцевости Наґарце недалеко озера Ямдок, званого також задля свого виду скорпіоновим озером. Наґарце єсть також кріпостию, але єї оборонцї були, видко, тої гадки, що таки лїпше втікати в глубину краю, заким ще появить ся передна сторожа анґлійска, отже стало ся, що Анґлійці взяли сю кріпость без всякого опору.

Тепер появили ся відпоручники Далаї Лями знову і під білою хоругвою пустились до анґлійскої головної кватири. Їх було трох: Та Лама, Йоток Шапе і Тунджіґ Чемпо. Аж тепер перший раз могли анґлійскі кореспонденти придивити ся з близька сим панкам. Всї три достойники мали на своїх шапках хіньскі відзнаки своєї ранґи, один з них мав на собі шафраново-жовту свиту, другий червону а третий чорну. Розпочали ся переговори і тревали три години, але й знову не довели до нічого. Они казали, що в наслїдок ухвали найвисшої ради в Ляссі вислано їх, щоби они заключили мир. Коли же завела ся бесїда про условє мира, то они зажадали, щоби Анґлійці вернули назад до Дянце. На то сказав їм Єнґгисбинд, що тепер вже не пора ходити то сюдо то туди; анґлійско-індийске правительство давало Тибетанцям вже досить часу і нагоди, до визначення місця для переговорів; тепер вже переговори не можуть деинде вести ся, як хиба в Ляссї. Відпоручники стали тепер покликувати ся на то, що Лясса то сьвяте місто і як би там Анґлійці явили ся, то се значило би зневагу їх віри. Та й мир там заключений не мав би ніякої вартости. При тім давали они ще пізнати, що на дальшій дорозї може легко прийти до кровавої стички, а тоді они не будуть тому винні.

Все то не помогло нічого і Єнґгисбинд обставав при своїм і сказав ще, що він готов по дорозї вести переговори, але остаточно мир може бути заключений лиш в Ляссї; впрочім Анґлійці не думають там довго задержувати ся. До дійстних переговорів і сим разом не прийшло і так анґлійске військo пустилось в дальший похід. Найбільша обава була, що Тибетанці схотять ставити опір при переході через ріку Ценґпо, котра в Індиї має назву Брамапутри і уважає ся за сьвяту руку. Обава показала ся безосновна, бо Тибетанці не боронили переходу, а хоч через старий зелїзний міст який знаходить ся з давен давна на ріці в тім місци, де переходить гостинець з Дянце до Лясси, годі було переходити, бо ріка змінила своє русло, то все-таки знайшли ся два пороми, котрі могли переворити за одним разом по 40 людий.

Дня 3 с. м. станули Анґлійці остаточно під сьвятим містом Тибетанців і розложили ся табором на півтора кільометра далеко від палати Далаї-Лями званої Потаця. Перед полуднем того дня побачили Анґлійці на кришах палати множество людий в сьвяточних одежах котрі дивили ся, як іде чуже військo. Се стало ся перший раз в історії Тибету, що під Ляссою явило ся европейске військo. Кажуть, що між тими, котрі приглядали ся походови Анґлійців, був також і сам найвисший ерей тибетаньский, Далаї-Лляма; здає ся однакож, що він по приміру хіньского двору вже на кілька днів перед тим втїк був в глубину краю.

Замітне також і то, що в ночи перед при-

дів ся, але суть того погляду, що з ним знаходить ся і звістний аґент російский Дорієв.

З поля російско-японьскої війни нема ніяких важнїйших вістий, а ті що походять від „Хінців“ з Чіфу суть того рода, що годі їм вірити. Так доносять нинї звідтам, що керманич джунки, котра в ночи з дня 21 на 22 виплила з Ляотешан, розповів, що Японцям удало ся здобути горби Іцшан і другий форт о пів милї на полудневім всходї. Японці зігнали Росиян з площини уживаної на муштру для войска і заняли два форти Чаншанкан, належачі до всхідних фортифікаций. В Порт Артурі нема майже анї одного дому цїлого. В пристанї чотири великі кораблї военні суть зовсїм не здібні до борби і лиш на покладї одного знаходять ся пушки. Що Японцям атаки по часті не удають ся, то лиш треба приписати страшному огневи кріпостному і мінам підложеним Росиянами. В тім то й дїло та й в тім штука военна! Повисша вість мало імовірна зі взгляду на то, що форти Іцшан творять ключ до кріпости і як би їх Японції мали в своїх руках, то Порт Артур мусів би безусловно піддати ся.

Новини.

Львів дня 25 го серпня 1904.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краевий переніс в дорозї заміни судового канцелїста Кар. Насадника з Надвірної до Коломиї, Фел. Жупника з Коломиї до Городенки і Вяч. Грабиньского з Городенки до Надвірної.

— **П. Віцепрезидент** ц. к. Ради шкільної краевої др. Едв. Плажек повернув з відпустки і обіймив урядоване.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала в школах народних: Аківу Гофмана уч. релїґії жид. в Яслї, Софію Невядомску і Єлену Лозиньску в Коломиї, А. Фрідмана уч рел. жид в Бродах, о. Й Пехніка уч. рел. римо-кат. в Кракові, Я. Тшесницку в Горлицях, М. Лозиньского в Коломиї, В. Ковальского в Бохнї, А. Кулинича упр. в Бібрцї. о. П. Мойсеовича учит. рел. римо-кат. в Кутах, В. Крувіньского в Подґуржу, К. Ґілевичеву в Рогатинї, Мавр. Діяманда уч. рел. жид. в Бібрцї, Ф. Вількона упр. в Домброві, А. Вінковского управ в Старім Самборі, М. Бурґгардову упр. в Старім Самборі, І. Яцика упр. в Берездівцях, С. Романицю в Скалатї, Ядвигу Станклїківну в Мисленицях, Теклю Лесівну в Ходорові, Є. Лозиньску і Й. Тшепяківну в Чорній Всї, Ю. Дзеневичівну в Канчузї, Й. Лаща, упр Лятосїньского упр. в Вилямовичах, о. І. Пустельника уч. рел. римо-кат., М. Новицку, Г. Ляндвіртову, М. Косьміньску, Р. Пньоверівну, М. Ґанперову, В. Мондальского, Фр Заморского в Кракові, І Оржеховского в Тарнові, В. Дукетівну в Горлицях, В. Витвицкого і Н. Кобриньску в Коломиї, М. Герасимовічівну в Гвіздци, М. Вацлавского і Каз. Арґасиньского, О. Малявску, Е. Терликовску, Е. Тхірівну в Янові, Г. Санецкого в Барандві, М. Бесагову в Радомишли, Ст. Клюся в Блажовій, Ф. Ботвиньского в Будзанові, М. Новаковску в Грибові, С. Обтуловичівну в Сокільниках, Ф. Ферка упр. в Козах, М. Капішбину в Сколишові, М. Забірка в Кобиловолоках, С. Штайндорферівну в Інвальдї і А. Бурґельску в Тарнові.

— **Нові уряди почтові** увійдуть в житє з днем 1 вересня с. р. в Дитятичах, мостиского повіта і в Черкасах, львівского повіта.

— **З Архиепархії львівскої.** Презенту одержали: о. Семків Герасим на Жупане, о. Косановский Едвард на Чолгани, о. Левицкий Кирило на Дубківцї. — Завідательство в Ляцкім одержав о. Филип Свергун.

— **Вписи дїтий до школи ім. Шашкевича** у Львові, ул. Скарбківска ч. 26, на рік шкільний 1904/5, відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 серпня с. р. в шкільній канцелярії, кождого дня рано від 9—12, а по полудни від 3—5 години. Ученики і учениці, котрі вже учащали до сеї школи, мають при вписї предложити шкільне сьвідоцтво з минувшого року, нові же ученики і учениції мають виказатись метрикою уродженя і хрещеня на доказ, що мають приписаний вік шкільний, а ученики і учениції з инших шкіл предложать, крім сьвідоцтва шкільного з минувшого року, також метрику.

— **Жнива в Галичинї.** Після урядового справозданя Міністерства рільництва вигляди на сегорічні жнива в Галичинї значно погіршили ся особливо у всхідній части краю і можна надіяти ся лише дуже невидатного збору збіжа. У всхідній Галичинї спричинила сегорічна посуха з нимкою кількох повітів більші шкоди, як в західнїй, де загально жнива випали середно. Хибнули там лиш жнива на пісковатім ґрунтї.

— **Буря і град.** З Монастириск пишуть, що 23 с. м. лютила ся там страшна буря з дощем і градом величини волоского оріха. Град наробив в огородах і полях великої шкоди.

— **Нещастна пригода.** В домі при ул. Кохановского ч. 64 у Львові упав вчера о годинї 7-ій вечером з ґанку I поверха служачий Кузьма Хованець і так тяжко побив ся, що віз ратунковий відвіз его до шпиталю майже в безнадійнім станї.

— **Самоубийство.** Вчера о годинї $5^1/_2$ рано відобрав собі житє вистрілом з револьвера в своїм мешканю в готели Штадтмілєра у Львові, 25 лїтний поручник стрільців Р. Н. родом Мадяр. Причина самоубийства незвістна.

— **Для лїкарів.** Видїл повітовий в Бучачи розписав конкурс в реченцем до 15 вересня на посаду окружного лїкаря в Устю зеленім з платнею 1000 К і 600 К на обїзд округа, до котрого належить 11 місцевостий. Лїкар окружний може за осібною винагородою сповняти обовязки місцевого лїкаря міского. — Видїл повітовий в Стрию розписує конкурс з реченцем до 30 вересня на посаду окружного лїкаря в Тухольцї з платнею 1200 кор. і 800 К річно на обїзд округа. Округ сей має 12.149 мешканців на обшарі 330 кільометрів квадратових.

— **Важне для катехитів і народних учителїв!** Одинокий підручник до науки релїґії в народних школах п. з. „Практичний провідник для катехитів в трох частях“ — уложив о. Евгеній Гузар — поручений Радою шкільною краєвою в урядовім дневнику з дня 27 липня с. р. до шкільних бібліотек — можна набувати в книгарни ім. Шевченка і Ставропиґійскій по цїнї 4 К 80 с. без почт. пересилки. Народні учителї можуть купити сю книжку по цїнї 3 К з почт. пересилкою у автора у Львові, ул. Длуґоша ч. 17.

— **В учительских семинариях** відбудуть ся поправчі іспити в отсих реченцях: в мужеских семинариях: у Львові 19 вересня, в Кракові 22, в Коросні 24, в Ряшеві 20, в Самборі 19, в Сокали 19, в Станиславові 12, в Тернополи 19, в Тарнові 30 а в Заліщиках 12 вересня; в жіночих семинариях: у Львові 12, в Кракові 24 а в Перемишли 16 вересня; в приватній семинарії учит. п. З Стшалковскої у Львові дня 12 вересня. — Цїлі іспити зрілости будуть в двох семинариях: в Станиславові і в Тарнові в тих самих реченцях, що поправ-

---

ходом Анґлійців втекла була з Ляссп вся тибетаньска залога в силї 5000 людий. Що день перед тим отже 2 с. м. зібрало ся було в Лясcї яких 10.000 монахів, котрі заявили і оголосили то публично, що будуть ставити Анґлійцям опір і не пустять їх до міста. Коли же відтак явили ся відпоручники Даляї Лями, відрадили їм то робити, доказуючи, що опір був би надаремний і довів би хиба до того, що Анґлійці зовсїм би Тибетанців розбили і край їх забрали. Тодї монахи ще борше розбігли ся як були зібрали ся. Не було вже також і звістного російского аґента Доріева, котрий, як кажуть, ще в маю втік був на Сибір.

Коли вже Анґлійці розложили ся були табором під містом, прийшли відпоручники Даляї Лями, хіньский резидент і представитель Непалю повитати анґлійске посольство та приказали зараз доставити Анґлійцям потрібної поживи і дерева на топливо. В слїд за тим вийшло з міста богато людий та приглядали ся анґлійскому войску. На другий день, 4 с. м. відбув ся формальний вхід анґлійского войска до Лясси і се була найважнїйша подія в історії міста й цїлого Тибету.

Анґлійский комісар постановив був віддати церемоніяльну візиту хіньскому резидентови (амбанови). О 10 год. рано рушив похід до міста. Попереду ступала хіньска прибочна ґвардия в хороших ясносірих, чорновишиваних мундурах а за нею ішла ескорта анґлійского комісаря, зложена з двох компаній кінної піхоти під проводом капітана. Відтак несли британьску хоругов а за нею на конях поступали полковник Єнґгисбинд і капітан Уайт, оба в уніформах дипльоматів індийскої цивільної служби. За ними ішли капітан О'Коннор і капітан Вільтон, товмач і секретар у войскових уніформах, полковник Ваддель з прочим персоналом посольства і цїлий штаб кореспондентів всїляких ґазет зложений з 9 людий. Похід замикали дві компанії полку стрільців під командою полковника Купера.

Остаточно не був то дуже величавий похід, котрий би в такий спосіб мав на сім історичнім місци репрезентувати могучу індийску державу, і треба було бути приготовленим на всїлякі можливі неприятности. Длятого приготовлено пів компанії кінної піхоти, дві пушки і відділ саперів, та чотири компанії піхоти, котрі на случай потреби мали прийти походом на поміч. Похід ступав попри поля і загороди і зайшов аж до перших домів міста а відтак пустив ся на хіньске передмістє, нечувано нехарне, де на улицях бігало повно свиний. Дім резидента стоїть недалеко ріки. Тут повитала похід почетна сторожа в червоних, чорновишиваних мундурах і з чорними турбанами на голові. Она мала яко зброю списи і серпи з червоними хоругвками. Розмова з резидентом потягнула ся цїлу годину і була, як впрочім зовсїм природно, переплїтана нїсенїтницями хіньскої церемонії.

Представитель Непалю зробив також того дня церемонійні візити анґлійскому комісареви і командантови кольонни ґен. Мекдональдови. При тім показало ся, що Хінцї і Непальцї були зовсїм ріжного погляду що до того, де подів ся Даляї Лями. Непальцї казали, що він утік з Доріевом до Монґолії, а Хінцї знов говорили, що Доріев щез десь вже в маю. Жителї міста збігли ся були підчас походу цїлими масами в бічних улицях і придивляли ся цікаво, хоч видко було по них якусь сердитість.

В пятницю дня 5 серпня люди в місті, видко привикли вже були до чужинців. Здавало ся бодай, як коли б цїлий базар з Лясси переніс ся на місце перед табором. Там уставлено може яких 400 буд зі всїляким крамом і люди, що продавали ярину, цукор та всїлякі тїсточка, робили знаменаті інтереси. В будах продавали по найбільшій части жінки в туркусах та всїляких инших прикрасах. До самого табору не впускано нїкого та й воякам заказано ходити до міста. Табор приготовлено на всякий случай до оборони, хоч поки що нїхто не сподїває ся якогось нападу.

Полковник Єнґгисбинд заявив двом членам тибетаньскої народної ради, що має намір заняти лїтну палату Даляї Лями, але оба достойники стали тому дуже противити ся. Они доказували, що палата має таке саме значінє, як сьвятиня і через обсадженє войском була би она зневажена. Поправдї однакож так не єсть. Впрочім сю справу лишено поки що неполагоджено. Що же до іменованя комісарів, котрі мали довести переговори, то оба члени народної ради обіцяли, що рада зіменує таких, котрі будуть мали повну власть вести переговори, а то, що они зроблять буде обовязувати і Даляї Ляму і нарід. Що до самого Даляї Лями, то они заявили, що він ще рік тому назад усунув ся на три роки в самоту, а що боїть ся якихсь розрухів в Ляссї, то вибрав ся в дорогу на прощу, але урядову печатку для потверджуваня розпоряджень правительства лишив дома.

Отсе єсть коротка істория анґлійского походу до Лясси Чим він закінчить ся годі нинї предвидїти і сказати. Анґлійці сидять нинї в Ляссї і поки що не думають ще звідтам виходити, а переговори в справах торговельних і в справі управильненя границї межи Тибетом а Індиєю мабуть ще довго потягнуть ся. То

чі іспити. Про реченції, в яких розпічнуть ся письменні та практичні іспити і з технічних предметів, дотичні дирекциї звістять інгерсованих письменно.

— **Відозва.** Товариство „Союз співацких і музичних товариств у Львові“ подає отсим до відомости рускої публики, що з днем 1 падолиста н. ст. с. р. розпочинає видавати „Музичний Вістник“, місячник посьвячений музиці і штуці. Видавництво се буде містити: а) місячні перегляди руху музичного в краю і загравицею; б) біоґрафічні начерки; в) фахові музичні розправи; г) рецензиї нових музикалій як і концертів, продукций музичних і вистав театральних; д) новинки і персоналія; е) анонси музичні. Від часу до часу буде до поодиноких чисел долучений додаток музичний зложений з творів наших і чужих композиторів на спів, фортепян або скрипку. Рівнож буде видавництво поміщувати репродукциї портретів і автоґрафів наших і чужих музиків і артистів. Комітет редакцийний запрошує отсим всіх наших музиків і артистів до співробітництва і просить о скоре присиланє дописий і статий на руки о. Вол. Садовского в Перемишли (ул. Владиче ч. 17). Пожадані передовсім є біоґрафії, фотоґрафії автоґрафи померших вже музиків-артистів і композиторів яко материяли до історії руско української музики, котрих збиранє і публікация буде одною з головних задач „Музичного Вістника“. Наших артистів просимо о пересиланє коротких автобіоґрафій з долученєм рецензий і фотоґрафів; управи товариств боянських хорів міщаньских і селяньских, руских шкіл музичних і т. д. просимо присилати короткі начерки дотеперішної діяльности, річні справозданя, проґрами концертів і взагалі всі вісти які в нашім артистичнім житю мають значінє. Руских композиторів і рускі видавництва музичні запрошуємо до периодичного присиланя нововиданих музикалій в цїли їх зрецензованя. Близші условія пренумерати і ціни анонсів будуть в коротці, по підписаню контракту з друкарнею, подані. На жаданє висилає ся перше число оказове як рівнож уділяє ся інформаций в справі анонсів. Всякі зголошеня в тім напрямі, принимає і уділяє інформациї секретар „Союза“ п. О. Бережницкий. (Львів, ул. Длуґоша 33). — *Комітет редакцийний*).

— **Огні.** В Берестянах, самбірского повіта, знищив огонь дня 15 с. м. в ночи 4 селяньскі загороди. В огни погибло двоє малих дітий, а їх отець, що хотів ратувати діти, так сильно попік ся, що треба его було відвезти до шпиталю. Огонь був імовірно підложений. — В Хирові, старосамбірского повіта, вибух огонь дня 16 с. м. в ринку і знищив 5 домів. — В Баранчичах великих під Самбором погоріло того самого дня 20 селяньских загород. — В Калинові, самбірского повіта, погоріла дня 17 с. м. загорода Вол. Ноштадта і кілька будинків господарских зі збіжем. Шкода обчислена на 10.600 корон. Підозрілого о підпалене Йосифа Вайлєра арештувала жандармерия. Вайлєр підозрілий, що его ділом суть всї пожарі в сім роцї в Калинові, а було їх 7. — В Бориславі погорів дня 19 с. м. один нафтовий закоп на „Потоці“. Робітники при помочи войска вдержали огонь. Єсть підозріне, що огонь був підложений.

— **Родимці!** купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облиґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 25 серпня. Президент міністрів др. Кербер вернув вчера з Ішль, а міністер Віттек з інспекцийної подорожи по Чехії.

Софія 25 серпня. Як зачувати міністерство війни веде від кількох днів переговори з технїчним заступником фірми Шнайдера в Крезо (у Франциї) в справі замовленя 54 батерий скорострільних пушок. Кажуть, що вже навіть заключено угоду в сій справі.

Льондон 25 серпня. „Times“ доносять з Шанґаю: Контрадмірал Райценштайн одержав від царя приказ роззброїти кружляк „Аскольд“ і торпедовець „Ґрозовой“. З тої причини з обох здоймлено нині фляґу.

лиш одно можна вже нині напевно сказати, що Анґлійці не випустять вже Тибету із своєї „опіки“, тим більше, що в виду подій, які принесла російско-японьска війна, не потребують побоювати ся конкуренциї Росиї.

Про саме місто Лясcу і житє в нім та про релїґійне єго значінє знає ся доси ще дуже мало, лиш то, що записали деякі подорожники, котрим удало ся щасливо дістати ся до сего міста і побути в нїм довший час. А таких було доси дуже мало та й ті не могли всесторонно вглянути в суспільне і духове житє Тибетанців в Лясcї. Може ще найлїпше зі всїх придивив ся всему учений японьский єрей Екаі Каваґучі, котрий в 1899 р. дістав ся до столиці Далаї Лями і там побув через кілька літ. Єсть се також немало характеристичне для Японців, як они на всїх полях людскої діяльности старають ся робити конкуренцию білій расі та й роблять єї з великим успіхом. Під сим взглядом може й рацию мають ті, що остерігають Европейців перед „жовтою небезпечностию“. Японці, видко, добре придивили ся, яку ролю зачали в найновійших часах грати всї релїґійні і наукові місиї европейскі як н. пр. анґлійскі, німецкі, та росийскі, а відтак і американьскі у всхідній Азиї; они почасти навіть самі на собі мають досьвід того, отже й они забрали ся енерґічно до такого самого діла. Ідучи за примїром Европейців почали й они робити наукові розслїди в глубокій Азиї; чи попри то мають они на оці ще й якісь політичні ціли, се вільно припускати так само у Японців, як і у тих німецких, росийских, або анґлійских подорожників, що їздять в наукових місиях, вслїд за котрими ідуть відтак всїлякі політичні діла. Чи якраз в такій місиї їздив Каваґучі до Тибету годі сказати; але фактом єсть, що він звернув увагу на ті політичні відносини, котрі опісля спонукали Анґлію до теперішного походу до Тибету. Се може й причинило ся до політичної дружби Анґлії з Японією.

Каваґучі виїхав був ще 1897 р. з Японії до Дарджилїнґ і там через шїснайцять місяців учив ся тибетаньскої мови практично через розмову з приїзджаючими туди Тибетанцями. Відтак поїхав він через Калькуту до Катманду в Непали, де удав, що він хіньский учений і лїкар, котрий хоче вибрати ся на прощу до Тибету. Аж до марта 1899 р. перебував Каваґучі в столици Непалю, аж довідав ся, що тих чотири чи пять гірских переходів, що стоять під надзором тибетаньских властий замкнені для него, бо він чужинець, а Тибетанці стережуть добре тих переходів, щоби туди ніякий чужинець не переходив. На щастє удало ся Каваґучови в непальскій закутинї коло Цаданґу, де він довший час перебував, позискати собі довірє місцевих селян і ті показали єму тайний перехід через гори. Він скористав з того в липни 1899 р. і станув на тебетаньскій земли.

Правда, що Каваґучови стало дуже в пригоді ще й то, що він знав будгайску віру, хоч може після трохи иншого обряду, як той що в Тибеті. Він ішов самісенький один і мусів богато натерпіти ся. Раз навіть попав си в руки якомусь розбишакови, котрому мусів віддати все своє майно; випросив собі лиш книжки, що ніс з собою в торбині.

(Дальше буде).

Курс львівский.

Дня 24-ого серпня 1904.	платать К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535	545·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр	—·—	260·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	573·—	583·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	350	370·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98 80	99 50
Банку гіпот. 5% преміов.	111 25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101 50	102 20
4½% листи застав. Банку краев.	101·50	102.20
4% листи застав. Банку краев. .	99 20	99·90
Листи застав. Тев. кред. 4% . . .	99 60	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99 60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99 30	100·—
III. Облиґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облиґи ком. Банку кр. 5% II ем	102 80	—·—
„ „ „ „ 4½%	101·50	102·20
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98 80	99·50
Позичка краев. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор	99 30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200 К.	97·—	97·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	76 —	82·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53 —	55·50
Угорск. черв. хреста	29 25	30·25
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	67 —	71·—
Базиліка 10 К	21·—	22·—
Joszif 4 K.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9 50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11 40
Рубель паперовий	2·52	2 54
100 марок німецких	117 10	117 60
Доляр америк.	4·80	5 —

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відвовідає Адам Кроховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Нинішним повідомляє ся, що „Читальня“ в Акрешорах розвязала ся.

Акрешори 16 серпня 1904.

Петро Тиминьский.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Євверским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм
Набути можна у

Антона Хойнацкого

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільке обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льомбовані в банках і на рахунках біж.**	**280.681 К**
Фонди резервові	**21.318 К**		

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

***Молитвеник народний** 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка история педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Коваліва Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки:** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Науковсго Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).